

NIEUWSFLITS

INFORMATIEBULLETIN VOOR LEDEN EN DONATEURS VAN HET HERVORMD KERKKOOR 's-GRAVENDEEL

<http://www.hervormdkerkkooersgravendeel.hoeksewaard.nl/>

NUMMER 71, 4 oktober 2011

6 juni 2011: Zingen in Immanuël

Op een zeer regenachtige maandagavond arriveerden de leden het Hervormd Kerkkoor 's-Gravendeel rond 19.00 uur in Immanuël.

Na het inzingen werden we om 19.30 uur welkom geheten. We begonnen met een samenzang van Ps 89: 1 en 7. Hierna zong het koor 'Stille over alle landen' en 'Ave Verum'. Jo Jongenotter hield een declamatie over Pinksteren, waarna we samen zongen: Ps 123: 1, 2, 3 en 4. 'Ehre Sei Gott in der Hohe' en 'Benedictus' waren de volgende liederen die het koor ten gehore bracht. Na de samenzang van Gezang 323: 1 en 8 zong Maria de Bruin twee Franstalige liederen. Hierbij werd zij door Gerard begeleid op accordeon. Het laatste lied voor de pauze was: 'Lob und Preis dem Hern'.

Na de pauze stelde het koor zich op rondom het publiek. In deze opstelling zongen we á capella 'Santo' en 'Tibie Paiom'. Toen wij weer op de stoelen zaten was er als samenzang: gezang 442: 1,2 en 4. Dick Langeveld deed twee declamaties, gevold door koorzang: 'Ik heb U lief' en 'Lead me Lord'. Na de samenzang van Ps 150, zong Maria begeleid door Gerard twee Russische liederen. Het laatste lied van het koor was 'Irish Blessing'. Samenzang van 293: 1 en 4 was de afsluiting van deze avond met een gevarieerd internationaal programma.

Jan Kerkstra

Poffertjes zijn goed voor uw stem.

Toen Daan van Velsen mij, in het jaar tweeduizend zoveel, vroeg lid te worden van het Hervormd Kerkkoor, kon ik niet vermoeden dat het koor en poffertjes op enigerlei wijze met elkaar zijn te verbinden. Het nu volgende stukje wil duidelijkheid verschaffen over de band tussen beide.

Het koor is een verzameling individuen die met elkaar voornemens zijn om iets moois ten gehore te brengen en al doende de oren te strelen. Poffertjes zijn een verzameling baksels die in groepjes van tien bedoeld zijn om de tong te strelen.

Het strelen van de zintuigen is een overeenkomst.

De vraag dringt zich aan mij op of je van poffertjes eten kippenvel kan krijgen? Observaties bij de consument tonen niet aan dat het eten van poffertjes een kippenvel bevorderende werking heeft. Ook de prijsverhoging van € 0,25 per portie van tien stuks hebben dat niet kunnen bewerkstelligen.

De verdeling in groepen is ook een zekere overeenkomst. Poffertjes in groepjes van 10, soms 20, het koor in groepen mannen en vrouwen en dezen weer gescheiden naar toonklank en kleur. Poffertjes hebben immers ook een kleur soms licht bruin dan weer donkerbruin.

Het verleidt mij om een licht gekleurde poffer te vergelijken met eensopraan en een donker gebakken poffer met eenbas.

Ik kan het natuurlijk, voor de onderlinge verstandhouding, niet maken om dan de alt en de tenoren te bestempelen als poffertjes zoals ze zouden moeten zijn.

Staccato

•
De poffertjes op de jaarmarkt brachten € 832 op

•
De Rabobank sponsor fietsdag bracht voor ons koor € 209,50 op; 2 personen fietsten 20 km, 17 personen 40 km en 5 personen 70 km

•
Zaterdag 10 december: laatste datum inleveren kopij voor uitgave op maandag 19 december

•
Zaterdag 17 december 2011: Kerst-concert met Nootabene in de Hervormde kerk 's-Gravendeel

•
Zondag 25 december 2011: (1e Kerstdag): 's morgens medewerking kerkdienst in de Hervormde kerk 's-Gravendeel

•
Gezocht: redactielid Nieuwsflits

De Bakker en de Dirigent komen in beeld, een en ander moet ten slotte lekker in de mond en gehoor liggen, inzingen en voorproeven hebben dan toch weer onvermoede overeenkomsten.

De presentatie en het optreden. En tot slot de mooie opbrengst als gevolg van een goede smaak en een uitstekende verkooptechniek. De voldoening, de inzet, de acceptatie van het baksel, het is allemaal de moeite waard.

De verkoop, de bakkerij en de afdeling financiën allemaal bezet door geoefende koorleden.

Het is een ware lust. Een jaarlijkse activiteit waaraan alle koorleden hun steentje kunnen bijdragen, vooraf door de pot te spekken, tijdens de jaarmarkt door een paar uur te bakken of te verkopen. Ook poffertjes komen kopen die dag, als het ware gewoon bij uzelf, is een daad die bijdraagt tot een betere stemvorming van u en van ons koor. De bewindvoerders van Immanuël en de eigenaren van Noord Voorstraat nr. 23, bedankt voor energie en gereed-

schap en ook Hennie van de Star voor de beschikbaarstelling van zijn kraam. De plichtsgetrouwe directie leden Lenie Mol en Jo Jongenotter en de op- en afbreek service van Kerkstra & Co. mogen wij niet worden vergeten.

Ik begin een beetje sentimenteel te worden, een slap poffertje, dat kan niet de bedoeling zijn. Namens de directie, "Mogen we volgende keer weer een beroep op U doen?"

Met vriendelijke groet,

Piet van 't Riet

De wolf en de zeven geitjes

Het gebeurde op zaterdag 27 augustus j.l. bij stempelpost Rabobank Heinenoord aan de Reedijk. Ik kwam ze tegen: de wolf met zeven geitjes. Hoewel, de wolf had zijn geitjes nog netjes bij elkaar gehouden en geen van hen had zich in een staande klok verstopt. Was de wolf dan nog in schaapskleren? Anja zag ik als eerste omdat zij mijn vrouw is. Zij was met Lenie Mol en haar vriendin Nel van Dalen, Jopie de Zeeuw met haar vriendin Henny Koster, Janny van der Feest en Adri & Adrie van Bommel (volgorde willekeurig, hoor!). Het was het moment dat ik opstapte om de laatste etappe van route 17 van de Rabo Sponsor Fietstocht van Heinenoord naar 's-Gravendeel te doen. Ik had de trajecten tussen Rabo 's-Gravendeel – Rabo Strijen – Rabo Numansdorp – Nieuw Beijerland (Zuidzijde) – Mijnsheerenland (Stammineeke) – Heinenoord (Reedijk) net voltooid. Doordat bij startpost Rabo 's-Gravendeel tot vijf over negen zich niemand bij mij had gemeld voor de zeventig kilometerrit, dan wel er niemand van ons koor was bij wie ik voor die afstand kon melden, was ik alleen. Zo was ik vertrokken. Vanaf de Boemdijk onderweg naar Strijensas, voor tien, had ik naar Anja thuis gebeld met de mededeling dat de wind straf was en koud. Zij moest dus niet te licht gekleed zijn. Zij zou met andere koorleden een veertigkilometerroute doen en zich daartoe voor kwart over tien bij startpost 's-Gravendeel melden.

Toen ik op de Scheidweg - aan de andere kant van de A29 - reed, werd ik overvallen door een regenbui en een telefoontje van Anja. Zij was net met de andere geitjes veilig in de stal van Koffiepunt 40 aan de Oudedijk aangekomen. De regen was buiten en zij binnen. De veertigkilometer-koorleden hadden bewust gekozen voor een route langs Koffiepunt 40. Deze route bleek "nummer 16" genaamd te zijn. Die ging via de stempelposten 'Landzicht Strijen', Rabo Heinenoord en Rabo Puttershoek. Later bleek het niet zozeer te gaan om Koffiepunt 40, maar om de daar verkrijgbare appeltaartpunt. Koffie was namelijk niet in punten verkrijgbaar. Zelf had ik eerder in Koffiepunt De Wagenmakerij aan de Bommelskoussedijk in Klaaswaal koffie besteld. Ik was niet langs Koffiepunt 40 gekomen. Ik kreeg meer dan ik besteld had: een kommetje slagroom met kaneel, een glaasje amandebitter en een stukje kruidkoek. Toen Anja mij belde, had ik die twee keer achter mijn kiezen en nog ongeveer 30 kilometer vóór.

Ik was dus bij stempelpost Heinenoord klaar en zwaaide voor vertrek net mijn rechter been over het zadel van mijn fiets toen mij werd toegeroepen: 'hallo!' Die hartelijke ontmoeting had een bijtoon. De geitjes vroegen mij nadrukkelijk of ik de laatste kilometers met hen mee wilde fietsen. De vraag werd mij duidelijk. De groep bestond namelijk uit zeven vrouwen en één man. De vrouwen vertrouwden de leider niet. De man kon kaart lezen en was dus leider geworden. De geitjes hadden medelijden en vonden dat hij een medeleider nodig had om hen

aan te voeren. Dat arme schaap, zo dacht ik! Ik stemde in hoewel ik stempelpost Puttershoek niet nodig had en rechtstreeks naar 's-Gravendeel kon fietsen.

Gezamenlijk verlieten wij de Reedijk en reden via de Blaaksedijk, Mollekade en Kuipersveer naar Puttershoek. Het schaapje en ik voorop. De zogenaamde geitjes bepaalden echter het tempo. Toen werd duidelijk wie het geitje was en wie de wolven. Intussen haalden regenbuien die wij uit het westen zagen aankomen, ons in. Na het stampelen in Puttershoek fietsten wij Puttershoek uit over de Molendijk en reden via het fietspad door de gorzen langs Groot Koninkrijk naar 's-Gravendeel. Ik zet dit nu wel zo snel op papier, maar dat kwam doordat wij de wind mee hadden.

Voldaan meldden wij ons allemaal bij de startpost af, waarmee dit sprookje kon worden afgesloten. Niemand werd opgegeten. Dat had ik ook niet verwacht doordat één geitje precies vijftig jaar met een wolf getrouwd was en het geitje toentertijd al om op te eten was. En dat was niet gebeurd. Alle wolven en het schaapje leefden nog lang en gelukkig.

Een volgende keer: 'Sneeuwwitje en de zeven dwergen'.

N.B. Elke vergelijking met bestaande personen berusten op puur toeval.

Dick Langeveld

Gemiste lente

Een castraat-merel uit Alkemade kon fluiten naar een echte gade.

Niemand hoorde zijn gekweel vol verdriet: met brok in keel, niet gemaakt van chocolade.

Dick Langeveld

COLOFON

Redactiecommissie:

Leden: Jan Kerkstra en Dick Langeveld

Redactieadres:

Batiststraat 17, 3295 VA 's-Gravendeel, tel. (078) 673 2688